

Udskriftsdato: mandag den 12. januar 2026

KEN nr 9411 af 22/04/2024 (Gældende)

Ligebehandlingsnævnets afgørelse om handicap - alder - kommuner - kompetence - afvisning

Ministerium: Social- og Boligministeriet

Journalnummer: 23-36229

Ligebehandlingsnævnets afgørelse om handicap - alder - kommuner - kompetence - afvisning

J.nr. 23-36229

En kvinde (klager) klagede til Ligebehandlingsnævnet over en kommune (indklagede 1) og en myndighed (indklagede 2). Kvinden mente, at kommunen og myndigheden havde udsat hende for forskelsbehandling på grund af handicap og alder i forbindelse med, at kvinden havde modtaget afslag på forhøjet boligstøtte.

Ligebehandlingsnævnet har ikke kompetence til at behandle klager over forskelsbehandling på grund af alder uden for forskelsbehandlingslovens anvendelsesområde. Nævnet kunne derfor ikke behandle denne del af klagen.

For så vidt angik klagen over forskelsbehandling på grund af handicap vurderede nævnet, at klagen vedrørte anvendelse og fortolkning af reglerne i anden lovgivning. Klagen faldt derfor i henhold til nævnets faste praksis uden for anvendelsesområdet for handicapdiskriminationsloven. Nævnet kunne derfor heller ikke behandle denne del af klagen.

Afgørelsen blev truffet af et medlem af nævnets formandskab.

Klagen angår påstået forskelsbehandling på grund af alder og handicap i forbindelse med, at klager fik afslag på forhøjet boligstøtte.

Ligebehandlingsnævnets afgørelse

Ligebehandlingsnævnet kan ikke behandle klagen.

Sagens behandling

Afgørelsen er truffet af et medlem af Ligebehandlingsnævnets formandskab.

Sagsfremstilling

Klager modtog den 19. marts 2019 brev fra indklagede kommune (indklagede 1) med oplysning om, at klager var godkendt til en ældrebolig på grund af klagers fysiske og psykiske problematikker. Klager modtog ligeledes et brev om godkendelse til ældrebolig den 22. oktober 2020.

Klager søgte den 2. marts 2021 om boligstøtte til den lejlighed, som klager skulle flytte ind i den 1. april 2021.

Den 17. september 2021 modtog klager et brev fra Udbetaling Danmark (indklagede 2). Heraf fremgik, at de ved en fejl havde udbetalt forhøjet boligstøtte til klager, da klager ikke opfyldte betingelserne for at få forhøjet boligstøtte i en anvist bolig. Klager ville derfor fremadrettet modtage normal boligstøtte.

Den 16. oktober 2021 modtog klager et brev fra Udbetaling Danmark. Heraf fremgik, at klager skulle tage stilling til nye oplysninger i henhold til tildeling af forhøjet boligstøtte. Klager havde fortalt Udbetaling Danmark, at klager brugte pladskrævende hjælpemidler. Indklagede 1 havde oplyst, at man ikke var enige i, at klager brugte pladskrævende hjælpemidler.

Klager modtog den 27. marts 2023 brev fra Udbetaling Danmark, hvoraf fremgår, at klager skulle tage stilling til nye oplysninger i forbindelse med tildeling af forhøjet boligstøtte. Indklagede 1 havde over for Udbetaling Danmark oplyst, at man ikke var enige i, at klager var stærkt bevægelseshæmmet.

Den 31. marts 2023 fik klager afslag på at få forhøjet boligstøtte, da klager ikke opfyldte betingelserne herfor.

Klagen blev modtaget i Ligebehandlingsnævnet den 11. april 2023.

Den 3. november 2023 modtog klager et brev fra Udbetaling Danmark om, at Udbetaling Danmark havde fået oplysning om, at klager den 23. oktober 2023 var fraflyttet sin anviste bolig. Klager skulle tage stilling til disse oplysninger.

Den 7. november 2023 modtog klager et brev fra Udbetaling Danmark med anmodning om tilbagebetaling af for meget udbetalt boligstøtte grundet flytningen den 23. oktober 2023.

Af brev af 8. november 2023 fra Folketingets Ombudsmand vedrørende klagers klage over Ankestyrelsens stadfæstelse af Udbetaling Danmarks afgørelse om afslag på forhøjet boligstøtte fremgår blandt andet:

”...

2. Mine bemærkninger

Ved afgørelsen af din sag har Ankestyrelsen afvejet en række forskellige hensyn og omstændigheder, f.eks. vedrørende din brug af hjælpemidler. Det fremgår endvidere af afgørelserne, at Ankestyrelsen har inddraget dit syn herpå.

Jeg har som ombudsmand ikke særlige forudsætninger for at vurdere disse forskellige hensyn og omstændigheder på en anden og bedre måde end Ankestyrelsen, der beskæftiger sig med det pågældende sagsområde i det

daglige.

Som sagen er oplyst for mig, mener jeg på den baggrund ikke, at der er grundlag for at antage, at jeg vil kunne tilsidesætte de vurderinger, som Ankestyrelsen har foretaget i de nævnte afgørelser. Jeg mener derfor, at der

ikke er udsigt til, at jeg vil kunne hjælpe dig til at opnå et bedre resultat i sagen. Derfor har jeg besluttet ikke at foretage mig mere i anledning af din klage over Ankestyrelsens afgørelser.

...”

Den 21. november 2023 modtog klager et brev fra Udbetaling Danmark om, at Udbetaling Danmark havde modtaget klagers klage over beregning af boligstøtte.

Af Udbetaling Danmarks brev af 22. november 2023 fremgår blandt andet, at man den 21. november 2023 havde modtaget klagers henvendelse med nye oplysninger i forbindelse med bevillingen af boligstøtte. Klager havde oplyst, at klager boede i anvist bolig og anvendte pladskrævende hjælpemidler.

Den 27. november 2023 modtog klager et brev fra indklagede 1 angående klagers ansøgning om el-kørestol eller 4-hjulet el-scooter. Indklagede 1 vurderede, at der var ikke kommet nye oplysninger, der kunne ændre de afslag, der var meddelt klager den 17. marts 2023 og 8. juni 2023.

Af Udbetaling Danmarks brev af 4. december 2023 fremgår, at Udbetaling Danmark havde anmodet indklagede 1 om at bekræfte nogle oplysninger, og at indklagede 1 havde svaret, at man ikke var enig i, at klager brugte pladskrævende hjælpemidler.

Ved brev af 4. december 2023 meddelte Udbetaling Danmark, at klager ikke fik medhold i sin klage over afgørelse af 3. november 2023 om ophør af og tilbagebetaling af boligstøtte. Det fremgår videre af brevet, at sagen ville blive sendt videre til Ankestyrelsen.

Ankestyrelsen henviste i brev af 8. februar 2024 til styrelsens tidligere vejledning i brev af den 23. oktober 2023 og styrelsens afgørelse af 4. oktober 2023. Ankestyrelsen anførte, at styrelsen ikke foretog sig yderligere i anledning af klagers henvendelser.

Klager har ikke fremsat krav om tilkendelse af et bestemt godtgørelsesbeløb.

Ligebehandlingsnævnet har ikke fundet grundlag for at foretage partshøring af de indklagede.

Parternes bemærkninger

Henset til sagens resultat er klagers bemærkninger alene gengivet delvist.

Klager gør gældende, at klager er blevet udsat for forskelsbehandling på grund af handicap og alder i forbindelse med, at klager gentagne gange har fået afslag på forhøjet boligstøtte.

Der bør være klare regler om, hvem, hvad og hvorfor man får boligstøtte. Det bør være læger, der vurderer, hvem der er handicappet/bevægelseshæmmet eller ej, således at det ikke er kommunen og Udbetaling Danmark, der afgør, om man er handicappet/bevægelseshæmmet.

Der er 98 forskellige kommunale fortolkninger på, hvornår man har ret til at få boligstøtte.

Indklagede 1 bevilger bevidst et andet hjælpemiddel for at omgå reglerne. Klager har en velastol. Klager har fået afslag på forhøjet boligstøtte, da klager ikke sidder i rigtig kørestol og derfor ikke er berettiget til den høje boligstøtte.

Klager kan ikke bruge en manuel kørestol på grund af sine arme og hænder, da der er afklemte nerver i nakke og i sipleddet i lænden. En velakørestol kan hæve/sænke. Det kan en manuel kørestol ikke. Klager bruger benene til at skubbe og trække sig frem. Hvis klager skal have en kørestol, der kan hæve sig under og op til køkkenbordet, skal den være elektrisk, og den er meget dyr. Derfor har indklagede 1 bevilget klager en velakørestol.

Indklagede 1 har visiteret klager til en bolig, som de vidste, at klager ikke havde råd til, hvis klager ikke fik den højeste boligstøtte.

Indklagede 1 ville ikke kunne tilbyde klager andre boliger, så hvis klager ikke tog den tilbudte bolig, kunne klager ikke flytte tilbage til den indklagede kommune.

Klager fik høj boligstøtte i fem måneder, men så blev indklagede 1 og Udbetaling Danmark enige om, at en velastol ikke er en rigtig kørestol, hvorefter klager ikke længere var berettiget til at modtage den høje boligstøtte.

Der skal gøres noget ved denne uværdige diskrimination og ulighed, herunder de 98 kommuners 98 forskellige måder at fortolke loven på. Det er diskrimination at sige, at klager ikke er handicappet, trods adskillige diagnoser. Det er ikke kommunale medarbejdere eller Udbetaling Danmark, men læger, der afgør, om man har et handicap efter den internationale diagnoseliste. Der bliver ikke læst journaler og udtalelser fra fagpersoner.

Klager har 19 aktionsdiagnoser. Klager er handicappet, også i boligstøttens forstand – et udtryk, som indklagede 1 og Udbetaling Danmark har opfundet til lejligheden til brug som begrundelse for afslaget. Uanset hvad eller hvilken grund, der gør, at man er visiteret til handicapbolig, så har man de høje boligudgifter. Det er det, den høje boligstøtte er til for. Høje boligudgifter uanset, hvilken eller hvordan man er handicappet. Velastol eller anden kørestol, sidebadekar eller badebænk, servicehund eller ej.

Der skal være lige ret for alle folkepensionister og førtidspensionister. Der skal ikke gøres forskel. Der skal være styr på loven, så der er lige lov og ret i hele Danmark.

Klager har fået dårlig vejledning og afgørelse om, at klager ikke har ret til et værdigt liv på lige fod med en jævnaldrende.

Ligebehandlingsnævnets bemærkninger og konklusion

Angående forskelsbehandling på grund af alder

Ligebehandlingsnævnet behandler klager over forskelsbehandling på grund af alder efter lov om forbud mod forskelsbehandling inden for arbejdsmarkedet mv. (forskelsbehandlingsloven).

Ligebehandlingsnævnet har ikke kompetence til at behandle klager over forskelsbehandling på grund af alder uden for forskelsbehandlingslovens anvendelsesområde.

Det fremgår af sagens oplysninger, at klager gør gældende at være blevet udsat for forskelsbehandling på grund af alder i forbindelse med afslag på forhøjet boligstøtte.

Nævnet afviser at behandle denne del af klagen.

Der er herved lagt vægt på, at klagen ikke vedrører forskelsbehandling på grund af en diskriminationsgrund, som Ligebehandlingsnævnet kan tage stilling til.

Angående forskelsbehandling på grund af handicap

Ligebehandlingsnævnet behandler alene klager over forskelsbehandling i henhold til den lovgivning, som er omfattet af Ligebehandlingsnævnets kompetenceområde, hvilket følger af § 1 i lov om Ligebehandlingsnævnet (ligebehandlingsnævnsloven).

Det følger af § 1, stk. 6, i ligebehandlingsnævnsloven, at Ligebehandlingsnævnet behandler klager over forskelsbehandling på grund af handicap uden for arbejdsmarkedet efter lov om forbud mod forskelsbehandling på grund af handicap (handicapdiskriminationsloven).

Det følger af forarbejderne til handicapdiskriminationsloven, at loven ikke vedrører det materielle indhold i afgørelser truffet af offentlige forvaltningsmyndigheder eller i love vedtaget af Folketinget. Det vil sige, at Ligebehandlingsnævnet ikke kan tage stilling til anvendelse og fortolkning af regler i anden lovgivning.

Videre følger det af forarbejderne til handicapdiskriminationsloven, at afgrænsningen af Ligebehandlingsnævnets kompetence betyder, at klager over overtrædelse af regler i anden lovgivning afvises af nævnet.

For så vidt angår klager over afgørelser, som er truffet af den offentlige forvaltning, må Ligebehandlingsnævnet tage stilling til, om klagen reelt vedrører forskelsbehandling, eller om klagen alene drejer sig om anvendelse og fortolkning af regler i anden lovgivning.

Klager har klaget over, at de indklagede i forbindelse med afslag på forhøjet boligstøtte har vurderet, at klager ikke er stærkt bevægelseshæmmet i boligstøttelovens forstand.

Klagen angår derved indholdet af en afgørelse, som er truffet af en offentlig forvaltningsmyndighed.

Efter det, der er anført af klager, vurderer nævnet, at klagen vedrører anvendelse og fortolkning af reglerne i anden lovgivning. Klagen falder derfor i henhold til nævnets faste praksis uden for anvendelsesområdet for handicapdiskriminationsloven.

Ligebehandlingsnævnet kan derfor ikke behandle klagen.

Retsregler

Afgørelsen er truffet efter følgende bestemmelser:

Lov om Ligebehandlingsnævnet

- § 1, stk. 1-7, om nævnets kompetence
- § 6, stk. 3, om formandsafgørelse
- § 8, stk. 2, om nævnets afvisning af klagen
- § 9, stk. 1, om klagebehandling
- § 12, stk. 1, om klagebehandling

Lov om forbud mod forskelsbehandling på grund af handicap

- § 2, stk. 1-3, om lovens anvendelsesområde
- § 5, stk. 1-3, om forbud mod forskelsbehandling
- § 12 om indbringelse for Ligebehandlingsnævnet